

Αγαπητή σύνταξη.

Αγάντα γέριχη καρδούλα μου, αγάντα κι εσείς καρδούλες μου της μαύρης ξενιτιάς!

Τα βάσανα που μας γεράσανε, τα βάσανα της ξενιτιάς της άχαρης από τα χρόνια κείνα. Που έφαγε αμέτρητες καρδιές καρδούλες μου, αχ κι ακόμα συνεχίζει να πεινάει! Εμείς πικρό ψωμί πικρό νερό καρδούλες μου, αχ και η ζωή πικρή σαν το φαρμάκι! Δεκάδες χρόνια πέρασαν σαν ήρθαμε καρδούλες μου, σε τούτη δω τη χώρα. Που τη διαλέξαμε καταραμένη ώρα. Κι αλίμονο καρδούλες μου, τα χρόνια μας πλησίασαν στο κοιμητήριο και φτάνουμε στο τέρμα! Για άλλον ήταν και θα είναι λύτρωση, για άλλον ήταν και θα είναι τιμωρία! Δε γνώρισα καρδούλες νεαρές, δε γνώρισα μηδέ μεσόκοπες καρδούλες. Μα γνώρισα και ξέρω τη δική μου την καρδιά καρδούλες μου, που γέρασε και δεν αντέχει άλλο! Αχ δεν μπορώ να βλέπω άλλο την ψευτιά, μηδέ την αδικία. Και δεν μπορώ ν' ακούω άλλο για σημερινή δυσχέρεια, μηδέ γι' αυριανή ευχέρεια. Αχ δεν μπορώ ν' ακούω άλλο γι' αγαθά, μηδέ ν' ακούσω θέλω.

Όμως φτάνουν τα μετρικά τα ποιητικά και τα όμορφα καρδούλες μου. Ας τα πούμε έτσι.

Γιατί τελευταία ούτε αυτά τα μπορώ καρδούλες μου. Αφού είναι φορτισμένα με συναισθηματισμούς και συγκινήσεις! Θα τα πω με άλλον τρόπο. Θα τα πω με πεζό τρόπο. Θα τα πω με ανάλατο και άνοστο τρόπο καρδούλες

μου. Γιατί και το αλάτι κι αυτό ζημιά κάνει στην καρδιά καρδούλες μου. Κι ανάθεμα σ' αυτή τη φυλή των ανάλτων που ανακάλυψε τ' αλάτι! Γι αυτό και οι αρχαίοι μιλούσανε τραγουδιστά! Και έλεγαν "η ταν η επί τας", επίσης άλλοι έλεγαν "ως πότε παλικάρια θα ζούμε στα βουνά", έλεγαν και

στη διαπασών ο παπάς τον τελευταίο ασπασμό στο συμπατριώτη μας; Στο συμπάριοκό μας; Στο φίλο μας; Στο γείτονά μας; Και στο συνομήλικό μας το γέρο Πανούση που μόλις ξεπέρασε τα ογδόντα; Κι από την άλλη μεριά καρδούλες μου βασανισμένες και γερασμένες που καρδιοχτυπάτε ακόμα

λένε, παντού ο πληθυσμός των γερόντων, αυτοί που γεννιούνται εξ αμελείας μουρλοί, κι αυτοί που σακατεύονται εξ αμελείας και παίρνουν σύνταξη είπαμε, αχ και τόσοι άλλοι συνταξιοδοτούμενοι από διάφορες αιτίες κι από διάφορους λόγους, που θα ζούνε πάνω από εκατό είπαμε, τότε θα ξεπε-

ράσουν τους εξήντα-πεντάρηδες εργαζόμενους. και τότε καρδούλες μου, τα πράματα δε θα είναι έτσι, αλλά θ' αλλάξουνε ριζικά. Θ' αλλάξουνε συθέμελα. Γιατί όπως λέει η αποκάλυψη στο ευαγγέλιο

καρδούλες μου, δε θα μείνει κουνούπι! Επίσης όπως λέει η επιστήμη καρδούλες μου, ο πλανήτης θα γίνει τρομοκρατής! Η Κρίση του Κυρίου δε χαρίζει κάστανα καρδούλες μου σε κανέναν. Κι ο άλλος Κριτής καρδούλες μου, ο Χρόνος, δε χαρίζει χρόνια σε κανέναν καρδούλες μου. Όμως εμείς καρδούλες μου, όπως να τα πούμε και όπως να έχουν τα πράματα, εμείς καρδούλες μου ταχτήκαμε να καρδιοχτυπάμε γι' αυτό είμαστε ακόμα εδώ.

Βίκτωρ Ζωγράφος

ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΚΟΜΑ ΕΔΩ!

μερικοί άλλοι "στον κάμπο βροντούν τα κανόνια και στα βουνά κερανοί", κι άλλοι πάλι έλεγαν "ελιά-ελιά και Κότσο βασιλιά. Ακούς κάτι τέτοια και σε πιάνει ρίγος! Σου σηκώνονται οι τρίχες και γίνονται σαν πρόκες! Και η καρδιά πετά και φτερουγίζει λες και πατά στα κάρβουνα! Αντέχουμε εμείς καρδούλες μου με κάτι τέτοια; Αντέχουμε ν' ακούμε την ακολουθία του αγιασμού σε βυζαντινή μουσική καρδούλες μου; Κι εμείς τώρα καρδούλες μου; Που είμαστε ετοιμόρροποι; Εμείς δε θα βάλουμε τα κλάματα όταν λέει

με το ζόρι, που λέτε λοιπόν καρδούλες μου, έχουμε και τα είκοσι τζιμάνια των είκοσι ανεπτυγμένων αδηφάγων! Δηλαδή αυτοί που τρώνε οτιδήποτε κινείται στον πλανήτη! Που τις προάλλες συμφώνησαν να φρενάρουν την κραιπάλη αύξησης της καλοπέρασης, της καλοζωίας και της μακροημέρευσης θνησιμότητας! Γιατί όπως πάμε λένε οι μαφιόζοι, θα καταντήσουμε να δουλεύουμε για τους γέρους αχ και για τις γριές. Γιατί θα πεθαίνουν μετά τα εκατό! Και ίσως περάσουν κι εμάς όλους! Άκου πράματα! Και το 2050

Ευχαριστίες...

Αγαπητή σύνταξη της εφημερίδας "Ο Κόσμος".

Θέλω να ευχαριστήσω και μέσω της εφημερίδας όσους με επισκέφθηκαν στο νοσοκομείο St George όπου νοσηλεύθηκα για δύο (2) εβδομάδες.

Είναι συγκινητικό στο κρεβάτι του πόνου να έρχονται και 5-6 φίλοι κάθε μέρα να σε επισκέπτονται, να ενδιαφέρονται για την υγεία σου. Δεν είχα ξαναεισαχθεί σε νοσοκομείο άλλη φορά και δεν καταλάβαινα πόση αξία έχει μια επίσκεψη από ένα φίλο να ξεκινάει από το Γούλογκογκ για να σε ιδεί ή από το St Marys. Ευχαριστώ επίσης και όσους μου τηλεφώνησαν και μου ευχήθηκαν περαστικά.

Να ευχαριστήσω και το φίλο Γιώργο Χατζηβασιλή όπου στα "Κόσμια και μη" μου ευχήθηκε περαστικά και εκατοντάδες τηλεφώνησαν που δεν το ήξεραν. Επίσης εύχομαι περαστικά και στο φίλο μας Βασίλη Πασά καθώς και στη Σοφία Σκαγιά.

Ευχαριστώ, Θανάσης Τσάνης

Χωρίς χαρά

Γιατί δεν έχουμε χαρά, υγεία στο κορμί μας, γιατί τα χείλη δεν γελούν, δεν χαίρεται η ψυχή μας; γιατί του κόσμου τα καλά δεν φέρνουν ευτυχία γιατί το ψέμα κυβερνά μέσα στην κοινωνία; Άγχος βουβό μας κυβερνά, καημοί μας τριγυρνούνε χαρά μονάχα νοιώθουνε αυτοί που αγαπούνε.

Μες της ζωής τα μυστικά, τα άδεια μονοπάτια, ψάχνουν καρδούλες για να βρουν της λησμονιάς παλάτια. Ας ήταν ν' άλλαζε η ζωή, να 'μοιαζε περιβόλι να 'χε λουλούδια ανθρώπινα που να μοσχοβολούνε. Να τρέχουν δροσερά νερά, πουλιά να κελαηδούνε, να 'χει και όμορφες καρδιές, να ξέρουν ν' αγαπούνε.

Εύα Βενέτη, Yerrinbool, NSW

